Den här texten är endast avsedd som ett dokumentationshjälpmedel och har ingen rättslig verkan. EU-institutionerna tar inget ansvar för innehållet. De autentiska versionerna av motsvarande rättsakter, inklusive ingresserna, publiceras i Europeiska unionens officiella tidning och finns i EUR-Lex. De officiella texterna är direkt tillgängliga via länkarna i det här dokumentet

►B

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 539/2001

av den 15 mars 2001

om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav

(EGT L 81, 21.3.2001, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►M1	Rådets förordning (EG) nr 2414/2001 av den 7 december 2001	L 327	1	12.12.2001
►M2	Rådets förordning (EG) nr 453/2003 av den 6 mars 2003	L 69	10	13.3.2003
►M3	Rådets förordning (EG) nr 851/2005 av den 2 juni 2005	L 141	3	4.6.2005
►M4	Rådets förordning (EG) nr 1791/2006 av den 20 november 2006	L 363	1	20.12.2006
►M5	Rådets förordning (EG)nr 1932/2006 av den 21 december 2006	L 405	23	30.12.2006
►M6	Rådets förordning (EG) nr 1244/2009 av den 30 november 2009	L 336	1	18.12.2009
►M7	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1091/2010 av den 24 november 2010	L 329	1	14.12.2010
►M8	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1211/2010 av den 15 december 2010	L 339	6	22.12.2010
►M9	Rådets förordning (EU) nr 517/2013 av den 13 maj 2013	L 158	1	10.6.2013
►M10	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 610/2013 av den 26 juni 2013	L 182	1	29.6.2013
►M11	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1289/2013 av den 11 december 2013	L 347	74	20.12.2013
►M12	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 259/2014 av den 3 april 2014	L 105	9	8.4.2014
►M13	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 509/2014 av den 15 maj 2014	L 149	67	20.5.2014
►M14	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/371 av den 1 mars 2017	L 61	1	8.3.2017
►M15	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/372 av den 1 mars 2017	L 61	7	8.3.2017

Ändrad genom:

►**A1**	Akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska Unionen och om anpassning av fördragen	L 236	33	23.9.2003

Rättad genom:

►**C1** Rättelse, EUT L 29, 3.2.2007, s. 10 (1932/2006)

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 539/2001

av den 15 mars 2001

om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav

▼M13

Artikel -1

Syftet med denna förordning är att fastställa de tredjeländer vars medborgare omfattas av eller är undantagna från viseringskravet, på grundval av en bedömning i varje enskilt fall med hänsyn till flera olika kriterier som bland annat rör olaglig invandring, allmän ordning och säkerhet, ekonomiska fördelar, i synnerhet i fråga om turism och utrikeshandel, samt unionens yttre förbindelser med de berörda tredjeländerna, inbegripet i synnerhet hänsyn till de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, liksom konsekvenserna för den regionala sammanhållningen och ömsesidigheten.

▼B

Artikel 1

1. Medborgare i tredje länder som anges i förteckningen i bilaga I skall ha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser.

▼M5
▼C1

Utan att det påverkar de skyldigheter som härrör från den europeiska överenskommelsen om avskaffande av viseringstvång för flyktingar, undertecknad i Strasbourg den 20 april 1959, skall statslösa och konventionsflyktingar ha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser om det tredjeland som de är bosatta i och som har utfärdat deras resedokument är ett tredjeland som anges i förteckningen i bilaga I till denna förordning.

▼B

2. ►M10 Medborgare i de tredjeländer som anges i förteckningen i bilaga II ska vara undantagna från det krav som anges i punkt 1 när det gäller vistelser som inte överstiger 90 dagar under en 180-dagarsperiod. ◄

▼M5
▼C1

Befrielse från viseringsskyldighet skall också omfatta

— de medborgare i tredjeländer som anges i bilaga I till denna förordning och som är innehavare av ett tillstånd för lokal gränstrafik som utfärdats av medlemsstaterna i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1931/2006 av den 20 december 2006 om lokal gränstrafik vid medlemsstaternas yttre landgränser och om ändring av bestämmelserna i Schengenkonventionen ([1]) när dessa innehavare utnyttjar sin rättighet inom ramen för ordningen för den lokala gränstrafiken,

([1]) EUT L 405, 30.12.2006, s. 1.

▼C1

— skolelever som är medborgare i tredjeländer som anges i bilaga I till denna förordning och som är bosatta i en medlemsstat som tillämpar rådets beslut 94/795/RIF av den 30 november 1994 om en gemensam åtgärd som antagits av rådet på grundval av artikel K.3.2.b i fördraget om upprättandet av Europeiska unionen beträffande resmöjligheter för skolelever från tredje land som är bosatta i en medlemsstat ([1]), när sådana elever deltar i en organiserad skolresa tillsammans med en lärare från skolan i fråga,

— konventionsflyktingar, statslösa och andra personer som inte har medborgarskap i något land och som är bosatta i en medlemsstat och är innehavare av ett resedokument som har utfärdats av denna medlemsstat.

▼B

3. Medborgare i nya tredje länder som tidigare utgjorde del av länder som anges i förteckningarna i bilagorna I och II skall omfattas av punkterna 1 och 2 till dess rådet beslutar annat enligt det förfarande som föreskrivs i den relevanta bestämmelsen i fördraget.

▼M11

4. Om något av de tredjeländer som anges i bilaga II tillämpar viseringskrav för medborgare i åtminstone en medlemsstat ska nedanstående bestämmelser tillämpas:

a) Inom 30 dagar från ett tredjelands genomförande av viseringskravet eller, i de fall då det befintliga viseringskravet den 9 januari 2014 upprätthålls, inom 30 dagar från det datumet, ska den berörda medlemsstaten skriftligen underrätta Europaparlamentet, rådet och kommissionen om detta.

Den underrättelsen

i) ska ange vid vilken tidpunkt viseringskravet ska genomföras och vilken typ av resehandlingar och viseringar det rör sig om,

ii) ska innehålla en detaljerad redogörelse för de preliminära åtgärder som den berörda medlemsstaten har vidtagit för att säkerställa viseringsfria resor i förhållande till tredjelandet i fråga och all relevant information,

Information om den underrättelsen ska utan dröjsmål offentliggöras av kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning*, inklusive information om vid vilken tidpunkt viseringkravet ska genomföras och vilka typer av resehandlingar och viseringar det rör sig om.

Om tredjelandet beslutar att upphäva viseringskravet före utgången av den tidsfrist som avses i första stycket i denna punkt ska ingen underrättelse lämnas eller underrättelsen dras tillbaka och informationen ska inte offentliggöras.

b) Kommissionen ska, omedelbart efter dagen för det offentliggörande som avses i led a tredje stycket och i samråd med den berörda medlemsstaten vidta åtgärder tillsammans med myndigheterna i

([1]) EGT L 327, 19.12.1994, s. 1.

▼**M11**

tredjelandet i fråga, särskilt på områdena för politik, ekonomi och handel, i syfte att återinföra eller införa viseringsfria resor och utan dröjsmål informera Europaparlamentet och rådet om de åtgärderna.

c) Om tredjelandet inom 90 dagar efter dagen för det offentliggörande som avses i led a tredje stycket trots alla åtgärder som vidtagits i enlighet med led b inte har upphävt viseringskravet, får den berörda medlemsstaten be kommissionen att upphäva undantaget från viseringskravet för vissa kategorier av medborgare i det tredjelandet. När en medlemsstat framför en sådan begäran ska den underrätta Europaparlamentet och rådet om detta.

d) Kommissionen ska, när den överväger ytterligare åtgärder i enlighet med leden e, f eller h, beakta resultatet av de åtgärder som vidtagits av den berörda medlemsstaten för att säkerställa viseringsfria resor till det berörda tredjelandet, de åtgärder som vidtagits i enlighet med led b samt följderna av upphävande av undantaget från viseringskravet för unionens och dess medlemstaters yttre förbindelser med tredjelandet i fråga.

(e) Om det berörda tredjelandet inte har upphävt viseringskravet ska kommissionen, senast sex månader efter dagen för det offentliggörande som avses i led a tredje stycket och senare med mellanrum som inte överstiger sex månader inom en sammanlagd period som inte får sträcka sig längre än till och med det datum då den delegerade akt som avses i led f får verkan eller blir föremål för en invändning

i) på begäran av den berörda medlemsstaten eller på eget initiativ anta en genomförandeakt för att under en period på högst sex månader tillfälligt upphäva undantaget från viseringskravet för vissa kategorier av medborgare i det berörda tredjelandet. Den genomförandeakten ska fastställa en tidpunkt inom 90 dagar efter det att den trätt i kraft, då upphävandet av undantaget från viseringskravet får verkan, med beaktande av vilka resurser som finns tillgängliga vid medlemsstaternas konsulat. När senare genomförandeakter antas får kommissionen förlänga perioden för det upphävandet med ytterligare högst sex månader och får ändra de kategorier av medborgare i tredjelandet i fråga för vilka undantaget från viseringskravet upphävs.

De genomförandeakterna ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 4a.2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 ska, under perioderna för upphävande, alla kategorier av medborgare i det tredjeland som avses i genomförandeakten, inneha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser, eller

ii) för den kommitté som avses i artikel 4a.1 lägga fram en rapport med en bedömning av situationen och som anger skälen till kommissionens beslut att inte upphäva undantaget från viseringskravet samt underrätta Europaparlamentet och rådet om detta.

▼**M11**

Alla relevanta faktorer såsom de som avses i led d ska beaktas i den rapporten; Europaparlamentet och rådet får föra en politisk diskussion på grundval av den rapporten.

f) Om det berörda tredjelandet inom 24 månader efter dagen för det offentliggörande som avses i led a tredje stycket inte har upphävt viseringskravet ska kommissionen anta en delegerad akt i enlighet med artikel 4b för att tillfälligt upphäva tillämpningen av bilaga II under en tolvmånadersperiod för medborgare i det tredjelandet. Den delegerade akten ska fastställa en dag, inom 90 dagar efter det att den trätt i kraft, då upphävandet av tillämpningen av bilaga II ska få verkan, med beaktande av vilka resurser som finns tillgängliga vid medlemsstaternas konsulat, samt ändra bilaga II i enlighet med detta. Den ändringen ska göras genom att det bredvid namnet på tredjelandet i fråga införs en fotnot i vilken det anges att undantaget från viseringskravet upphävs gentemot det tredjelandet, och i vilken perioden för det upphävandet anges.

Från och med det datum då upphävandet av tillämpningen av bilaga II avseende medborgare i det berörda tredjelandet får verkan eller när en invändning mot den delegerade akten görs i enlighet med artikel 4b.5 ska eventuella genomförandeakter som antagits enligt led e som rör det tredjelandet, upphöra att gälla.

När kommissionen lägger fram ett lagstiftningsförslag som avses i led h ska upphävandeperioden som avses i första stycket i det här ledet förlängas med sex månader. Fotnoten som avses i det stycket ska ändras i enlighet med detta.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 ska medborgarna i det tredjeland som berörs av den delegerade akten, under perioderna för detta upphävande, inneha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser.

g) Eventuella senare underrättelser, som i enlighet med led a lämnas av en annan medlemsstat avseende samma tredjeland under perioden för tillämpning av åtgärder som antagits enligt leden e eller f gentemot det tredjelandet, ska infogas i dessa pågående förfaranden utan att tidsfristerna eller perioderna som fastställs i de leden förlängs.

h) Om tredjelandet i fråga inom sex månader efter ikraftträdande av den delegerade akt som avses i led f inte har upphävt viseringskravet får kommissionen lägga fram ett lagstiftningsförslag för att ändra denna förordning i syfte att överföra hänvisningen till tredjelandet från bilaga II till bilaga I.

i) De förfaranden som avses i leden e, f och h påverkar inte kommissionens rätt att när som helst lägga fram ett lagstiftningsförslag till ändring av denna förordning i syfte att överföra hänvisningen för det berörda tredjelandet från bilaga II till bilaga I.

j) Om det berörda tredjelandet upphäver viseringskravet, ska den berörda medlemsstaten omedelbart underrätta Europaparlamentet, rådet och kommissionen om detta. Denna underrättelse ska utan dröjsmål offentliggöras av kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning*.

▼**M11**

Eventuella genomförandeakter eller delegerade akter som antagits enligt leden e eller f och som rör tredjelandet i fråga ska upphöra att gälla sju dagar efter det offentliggörande som avses i första stycket i det här ledet. När det berörda tredjelandet har infört viseringskrav för medborgare i två eller flera medlemsstater ska de genomförandeakter eller delegerade akter som rör det tredjelandet upphöra att gälla sju dagar efter offentliggörandet av den underrättelse som gäller den sista medlemsstaten vars medborgare var föremål för viseringskrav från det tredjelandet. Den fotnot som avses i led f första stycket ska utgå när den berörda delegerade akten har upphört att gälla. Informationen om det upphörandet ska utan dröjsmål offentliggöras av kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning*.

När tredjelandet i fråga upphäver viseringskravet utan att den berörda medlemsstaten lämnar någon underrättelse om det i enlighet med första stycket i det här ledet ska kommissionen på eget initiativ utan dröjsmål gå vidare med det offentliggörande som avses i det stycket och andra stycket i det här ledet ska tillämpas.

_____

▼**M14**

Artikel 1a

1. Med avvikelse från artikel 1.2 ska undantaget från viseringskravet för medborgare i ett tredjeland som förtecknas i bilaga II upphävas tillfälligt, på grundval av relevanta och objektiva uppgifter, i enlighet med den här artikeln.

2. En medlemsstat får underrätta kommissionen om den, under en tvåmånadersperiod i jämförelse med samma tidsperiod under föregående år, eller med de senaste två månaderna före genomförandet av undantaget från viseringskravet för medborgare i ett tredjeland som förtecknas i bilaga II, ställs inför en eller flera av följande omständigheter:

a) En betydande ökning av antalet medborgare i det berörda tredjelandet som nekats inresa eller konstaterats vistas på medlemsstatens territorium utan att ha rätt till det.

b) En betydande ökning av antalet asylansökningar från medborgare i det tredjelandet där andelen godkända ansökningar är låg.

c) Minskat samarbete om återtagande med det berörda tredjelandet, som styrks av tillräckliga uppgifter, i synnerhet en betydande ökning av andelen avslagna ansökningar om återtagande som medlemsstaten gett in till det berörda tredjelandet avseende dess egna medborgare eller, när så föreskrivs i ett återtagandeavtal mellan unionen eller medlemsstaten i fråga och det berörda tredjelandet, avseende tredjelandsmedborgare som har transiterat genom det tredjelandet.

▼**M14**

d) En ökad risk för, eller ett omedelbart hot mot, den allmänna ordningen eller den inre säkerheten i medlemsstaterna, i synnerhet en betydande ökning av antalet allvarliga brott med kopplingar till medborgare i det berörda tredjelandet, som styrks av objektiv, konkret och relevant information och uppgifter från behöriga myndigheter.

Den underrättelse som avses i första stycket ska ange de skäl som den grundas på och innehålla relevanta uppgifter och statistik samt en detaljerad redogörelse för de preliminära åtgärder som den berörda medlemsstaten har vidtagit för att avhjälpa situationen. Den berörda medlemsstaten kan i sin underrättelse ange vilka kategorier av det berörda tredjelandets medborgare som ska omfattas av en genomförandeakt enligt punkt 4 a och i detalj redogöra för skälen till detta. Kommissionen ska omedelbart informera Europaparlamentet och rådet om sådana underrättelser.

2a. Om kommissionen, med beaktande av relevanta uppgifter, rapporter och statistik, har konkret och tillförlitlig information om omständigheter som avses i punkt 2 a, b, c eller d som uppstår i en eller flera medlemsstater, eller om att det berörda tredjelandet inte samarbetar i fråga om återtagande, i synnerhet om ett återtagandeavtal ingåtts mellan det berörda tredjelandet och unionen, till exempel genom att tredjelandet

— avslår eller inte behandlar ansökningar om återtagande i rätt tid,

— inte i rätt tid utfärdar resehandlingar för återvändande inom de tidsfrister som anges i återtagandeavtalet eller inte godtar europeiska resehandlingar som utfärdats efter utgången av de tidsfrister som anges i återtagandeavtalet, eller

— säger upp eller tillfälligt upphäver återtagandeavtalet,

ska kommissionen omgående underrätta Europaparlamentet och rådet med sin analys, och bestämmelserna i punkt 4 ska tillämpas.

2b. Kommissionen ska övervaka att de särskilda krav som grundar sig på artikel - 1 och som användes för att bedöma lämpligheten i beviljandet av en viseringsliberalisering fortsatt uppfylls av de tredjeländer vars medborgare har undantagits från viseringskravet vid resor till medlemsstaternas territorium till följd av att en dialog om viseringsliberalisering mellan unionen och det berörda tredjelandet slutförts framgångsrikt.

Kommissionen ska dessutom regelbundet och minst en gång om året rapportera till Europaparlamentet och rådet under en period på sju år efter dagen för ikraftträdandet av viseringsliberaliseringen för det berörda tredjelandet, och därefter när kommissionen anser att det är nödvändigt, eller på begäran av Europaparlamentet eller rådet. Rapporten ska inriktas på tredjeländer med avseende på vilka kommissionen bedömer, på grundval av konkret och tillförlitlig information, att vissa krav inte längre uppfylls.

Om en rapport från kommissionen visar att ett eller flera av de särskilda kraven inte längre uppfylls i förhållande till ett visst tredjeland ska punkt 4 tillämpas.

▼**M14**

3. Kommissionen ska granska eventuella underrättelser enligt punkt 2, med beaktande av

a) huruvida någon av de situationer som anges i punkt 2 föreligger,

b) det antal medlemsstater som påverkas av någon av de situationer som anges i punkt 2,

c) de övergripande konsekvenserna av de omständigheter som anges i punkt 2 när det gäller migrationssituationen i unionen, enligt de uppgifter som lämnats av medlemsstaterna eller som är tillgängliga för kommissionen,

d) de rapporter som utarbetats av Europeiska gräns- och kustbevakningen, Europeiska stödkontoret för asylfrågor eller Europeiska polisbyrån (Europol), av andra unionsinstitutioner, -organ eller -byråer eller av en internationell organisation med behörighet i frågor som omfattas av denna förordning, om omständigheterna i det specifika fallet så kräver,

e) de uppgifter som den berörda medlemsstaten kan ha lämnat i sin underrättelse med avseende på eventuella åtgärder enligt punkt 4 a,

f) den övergripande frågan om allmän ordning och inre säkerhet, i samråd med den berörda medlemsstaten.

Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet och rådet om resultaten av sin granskning.

4. När kommissionen, på grundval av den analys som avses i punkt 2a, den rapport som avses i punkt 2b eller den granskning som avses i punkt 3, och med beaktande av följderna av ett upphävande av undantaget från viseringskravet för unionens och dess medlemsstaters yttre förbindelser med det berörda tredjelandet, samt i nära samarbete med det tredjelandet för att hitta alternativa lösningar på lång sikt, beslutar att åtgärder behöver vidtas, eller när en enkel majoritet av medlemsstaterna har underrättat kommissionen om förekomsten av sådana omständigheter som avses i punkt 2 a, b, c eller d, ska följande bestämmelser tillämpas:

a) Kommissionen ska anta en genomförandeakt om tillfälligt upphävande av undantaget från viseringskravet för det berörda tredjelandets medborgare under en niomånadersperiod. Upphävandet ska gälla för vissa kategorier av det berörda tredjelandets medborgare, med hänvisning till relevanta typer av resehandlingar och vid behov till ytterligare kriterier. När kommissionen fastställer för vilka kategorier upphävandet ska gälla ska den, på grundval av tillgänglig information, inkludera kategorier som är tillräckligt stora för att på ett effektivt sätt bidra till att hantera de omständigheter som avses i punkterna 2, 2a och 2b i varje enskilt fall, samtidigt som proportionalitetsprincipen iakttas. Kommissionen ska anta genomförandeakten inom en månad från det att den har

i) mottagit den underrättelse som avses i punkt 2,

ii) uppmärksammats på den information som avses i punkt 2a,

▼M14

iii) utarbetat den rapport som avses i punkt 2b, eller

iv) mottagit underrättelsen från en enkel majoritet av medlemsstaterna om förekomsten av sådana omständigheter som avses i punkt 2 a, b, c eller d.

Genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 4a.2. I genomförandeakten ska det fastställas vilken dag upphävandet av undantaget från viseringskravet ska få verkan.

Under perioden för upphävande ska kommissionen upprätta en förstärkt dialog med det berörda tredjelandet i syfte att åtgärda omständigheterna i fråga.

b) Om de omständigheter som avses i punkterna 2, 2a och 2b kvarstår ska kommissionen, senast två månader innan den niomånadersperiod som avses i led a i den här punkten löper ut, anta en delegerad akt i enlighet med artikel 4b om tillfälligt upphävande av tillämpningen av bilaga II under en period på 18 månader för det berörda tredjelandets alla medborgare. Den delegerade akten ska få verkan från och med den dag som den genomförandeakt som avses i led a i den här punkten löper ut och ska ändra bilaga II i enlighet med detta. Ändringen ska göras genom att det bredvid namnet på tredjelandet i fråga införs en fotnot i vilken det anges att undantaget från viseringskravet upphävs gentemot det tredjelandet och i vilken perioden för upphävandet specificeras.

Om kommissionen har lagt fram ett lagstiftningsförslag i enlighet med punkt 5 ska den period för upphävande som föreskrivs i den delegerade akten förlängas med sex månader. Fotnoten ska ändras i enlighet med detta.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 ska det berörda tredjelandets medborgare under perioden för upphävande inneha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser.

En medlemsstat som i enlighet med artikel 4 föreskriver nya undantag från viseringskravet för en kategori av medborgare i det tredjeland som omfattas av akten om upphävande av undantaget från viseringskravet ska lämna underrättelse om dessa åtgärder i enlighet med artikel 5.

5. Före utgången av giltighetstiden för den delegerade akt som antagits i enlighet med punkt 4 b ska kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport. Rapporten får åtföljas av ett lagstiftningsförslag om ändring av denna förordning i syfte att överföra hänvisningen till det berörda tredjelandet från bilaga II till bilaga I.

6. Om kommissionen har lagt fram ett lagstiftningsförslag enligt punkt 5, får den förlänga giltighetstiden för den genomförandeakt som antagits enligt punkt 4 med en period som inte överstiger tolv månader. Beslutet att förlänga giltighetstiden för genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 4a.2.

▼M14

Artikel 1b

Senast den 10 januari 2018 ska kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport som bedömer hur verkningsfull den ömsesidighetsmekanism som föreskrivs i artikel 1.4 är, och kommissionen ska vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag om ändring av denna förordning. Europaparlamentet och rådet ska besluta om förslaget i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

Artikel 1c

Senast den 29 mars 2021 ska kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport som bedömer hur verkningsfull den upphävandemekanism som föreskrivs i artikel 1a är, och kommissionen ska vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag om ändring av denna förordning. Europaparlamentet och rådet ska besluta om förslaget i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

▼M10

Artikel 2

I denna förordning avses med visering en visering enligt definitionen i artikel 2.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) ([1]).

▼M5
▼C1

———————

▼B

Artikel 4

▼M11

1. En medlemsstat får föreskriva undantag från viseringskravet i artikel 1.1 eller från undantag från detta krav enligt artikel 1.2 för

a) innehavare av diplomatpass, tjänstepass eller särskilda pass,

b) civila besättningsmedlemmar på luftfartyg och på fartyg i samband med deras tjänsteutövning,

c) civila besättningsmedlemmar på fartyg som när de går i land innehar en identitetshandling för sjömän som utfärdats i enlighet med antingen Internationella arbetsorganisationens konventioner nr 108 av den 13 maj 1958 eller nr 185 av den 16 juni 2003 eller enligt Internationella sjöfartsorganisationens konvention av den 9 april 1965 om förenkling av formaliteterna i internationell sjöfart,

d) besättning och personal vid nödhjälps- eller räddningsinsatser vid katastrofer och olyckor,

e) civila besättningsmedlemmar på fartyg som trafikerar internationella inre vattenvägar,

([1]) EUT L 243, 15.9.2009, s. 1.

▼M11

f) innehavare av resehandlingar som utfärdats av mellanstatliga internationella organisationer i vilka åtminstone en medlemsstat är medlem eller av andra enheter som erkänts av den berörda medlemsstaten som folkrättssubjekt för tjänstemän i de organisationerna eller enheterna.

▼M5
▼C1

2. En medlemsstat får från krav från visering undanta

a) skolelever som är medborgare i tredjeländer som anges i bilaga I men som är bosatta i ett tredjeland som anges i bilaga II eller i Schweiz eller Liechtenstein, när sådana elever deltar i en organiserad skolresa tillsammans med en lärare vid skolan i fråga,

b) konventionsflyktingar och statslösa om det tredjeland där de är bosatta och som har utfärdat deras resedokument är ett av de tredjeländer som anges i bilaga II,

c) medlemmar av väpnade styrkor som reser på uppdrag av Nato eller Partnerskap för fred och som innehar de identitetshandlingar och reseorder som föreskrivs i konventionen mellan parterna i Nordatlantiska fördragsorganisationen om deras styrkors status av den 19 juni 1951,

▼M11

d) utan att det påverkar tillämpningen av de skyldigheter som följer av den europeiska överenskommelsen om avskaffande av viseringstvång för flyktingar som undertecknades i Strasbourg den 20 april 1959, erkända konventionsflyktingar, statslösa och andra personer som inte innehar medborgarskap i något land och som är bosatta i Förenade kungariket eller i Irland och är innehavare av en resehandling som har utfärdats av Förenade kungariket eller Irland och som erkänns av den berörda medlemsstaten.

▼B

3. En medlemsstat får föreskriva undantag från viseringsbefrielsen i artikel 1.2 för personer som utövar avlönad verksamhet under sin vistelse.

▼M11

Artikel 4a

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([1]).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. Om kommittén inte avger något yttrande ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

▼**M14**

Artikel 4b

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 1.4 f ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 9 januari 2014. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av femårsperioden. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

2a. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 1a.4 b ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 28 mars 2017. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 1.4 f och 1a.4 b får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

3a. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ([1]).

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 1.4 f ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på fyra månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 1a.4 b ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända.

([1]) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

▼B

Artikel 5

1. Senast tio arbetsdagar efter det att denna förordning har trätt i kraft skall medlemsstaterna underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om de åtgärder de har vidtagit med stöd av artikel 3 andra strecksatsen och artikel 4. Ytterligare ändringar av dessa åtgärder skall meddelas inom fem arbetsdagar.

2. De meddelanden som avses i punkt 1 skall i informationssyfte offentliggöras av kommissionen i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 6

Denna förordning skall inte påverka medlemsstaternas behörighet att erkänna stater och områdesenheter samt pass, identitetshandlingar och resedokument som utfärdas av deras myndigheter.

Artikel 7

1. Rådets förordning (EG) nr 574/1999 ([1]) skall ersättas av denna förordning.

2. De slutliga versionerna av de gemensamma konsulära anvisningarna och den gemensamma handboken, i den utformning de har efter verkställande kommitténs (Schengen) beslut av den 28 april 1999 (SCH/Com-ex(99)13) ändras enligt följande:

1) Titeln till bilaga I del I i de gemensamma konsulära anvisningarna samt till bilaga V del I i den gemensamma handboken skall ersättas med följande:

”Gemensam förteckning över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering för de länder som är bundna av förordning (EG) nr 539/2001.”

2) Förteckningen i bilaga I del I i de konsulära anvisningarna samt i bilaga V del I i den gemensamma handboken skall ersättas med förteckningen i bilaga I i denna förordning.

3) Titeln till bilaga I del 2 i de konsulära anvisningarna och till bilaga V del 2 i den gemensamma handboken skall ersättas med följande:

”Gemensam förteckning över tredje länder vars medborgare är undantagna från skyldigheten att inneha visering för de länder som är bundna av förordning (EG) nr 539/2001.”

4) Förteckningen i bilaga I del 2 i de konsulära anvisningarna och i bilaga V del 2 i den gemensamma handboken skall ersättas med förteckningen i bilaga II i denna förordning.

5) Del 3 i bilaga I i de konsulära anvisningarna och del 3 i bilaga V i den gemensamma handboken skall utgå.

3. Verkställande Schengenkommitténs beslut av den 15 december 1997 (SCH/Com-ex (97)32) och av den 16 december 1998 (SCH/Com-ex(98)53, nr 2) skall upphöra att gälla.

([1]) EGT L 72, 18.3.1999, s. 2.

▼**M1**

Artikel 8

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

▼**B**

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

▼B

BILAGA I

Den gemensamma förteckning som avses i artikel 1.1

1. STATER

Afghanistan

▼M7

_____

▼B

Algeriet

Angola

▼M5
▼C1

_____

▼B

Arabiska Emiraten

Armenien

Azerbajdzjan

▼M5
▼C1

_____

▼B

Bahrain

Bangladesh

▼M5
▼C1

_____

▼B

Belize

Benin

Bhutan

▼M5
▼C1

Bolivie

▼B

Burkina Faso

Burma/Myanmar

Burundi

▼M7

_____

▼B

Botswana

Centralafrikanska republiken

▼M13

_____

▼B

Djibouti

▼M13

_____

▼B

Dominikanska republiken

Demokratiska republiken Kongo

▼M2

Ecuador

▼B

Egypten

▼B

Ekvatorialguinea

Elfenbenskusten

Eritrea

Etiopien

▼M6 _____

▼B

Fiji

Filippinerna

▼M13 _____

▼B

Gabon

Gambia

▼M15 _____

▼B

Ghana

▼M13 _____

▼B

Guinea

Guinea-Bissau

Guyana

Haiti

Indien

Indonesien

Irak

Iran

Jamaica

Jordanien

Kambodja

Kamerun

Kap Verde

Kazakstan

▼M13 _____

▼B

Kina

Kirgizistan

▼M13 _____

▼B

Komorerna

Kongo

Kuba

Kuwait

Laos

Lesotho

▼B

Libanon

Liberia

Libyen

Madagaskar

Malawi

Maldiverna

Mali

Marocko

▼M13

_____

▼M5

▼C1

_____

▼B

Mauretanien

▼M13

_____

▼M12

_____

▼B

Mongoliet

▼M6

_____

▼B

Moçambique

Namibia

▼M13

_____

▼B

Nepal

Niger

Nigeria

Nordkorea

▼M8

_____

▼B

Oman

Pakistan

▼M13

_____

▼B

Papua Nya Guinea

Peru

Qatar

Rwanda

Ryssland

▼M13

_____

▼M5

▼C1

_____

▼M13

_____

▼B

São Tomé och Príncipe

▼B

Saudiarabien

Senegal

▼M6

_____

▼M5
▼C1

_____

▼B

Sierra Leone

Somalia

Sri Lanka

Sudan

Surinam

Swaziland

Sydafrika

▼M13

Sydsudan

▼B

Syrien

Tadzjikistan

Tanzania

Tchad

Thailand

Togo

▼M13

_____

▼B

Tunisien

Turkmenistan

Turkiet

▼M13

_____

▼B

Uganda

Ukraina

Uzbekistan

▼M13

_____

▼B

Vietnam

Vitryssland

Yemen

Zambia

Zimbabwe

▼M13

_____

▼B

2. TERRITORIELLA ENHETER OCH MYNDIGHETER SOM INTE ERKÄNNS SOM STATER AV SAMTLIGA MEDLEMSSTATER

▼M6

Kosovo enligt definitionen i FN:s säkerhetsråds resolution 1244 av den 10 juni 1999

▼B

Palestinska myndigheten

▼M2

_____

▼M8

_____

▼M13

_____

▼B

BILAGA II

Den gemensamma förteckning som avses i artikel 1.2

1. STATER

▼M7

Albanien ([1])

▼B

Andorra

▼M5
▼C1

Antigua och Barbuda ([2])

▼B

Argentina

Australien

▼M5
▼C1

Bahamas ([2])

Barbados ([2])

_____

▼M7

Bosnien och Hercegovina ([1])

▼B

Brasilien

▼M5
▼C1

Brunei Darussalam

▼M4

_____

▼B

Chile

▼M13

Colombia ([3])

▼B

Costa Rica

▼A1

_____

▼M13

Dominica ([3])

▼M2

_____

▼B

El Salvador

▼A1

_____

▼M6

F.d. jugoslaviska republiken Makedonien ([1])

([1]) Undantaget från viseringskravet gäller bara innehavare av biometriska pass.
([2]) Undantag från viseringsskyldigheten gäller från det datum då avtal om undantag från viseringsskyldighet träffas med Europeiska gemenskapen.
([3]) Undantaget från viseringskravet ska gälla från och med den dag då ett avtal om undantag från viseringskravet som ingås med Europeiska unionen träder i kraft.

▼M13

Förenade Arabemiraten (1)

▼B

Förenta staterna

▼M15

Georgien (2)

▼M13

Grenada (1)

▼B

Guatemala

Heliga Stolen

Honduras

Israel

Japan

Kanada

▼M13

Kiribati (1)

▼M9

_____

▼A1

_____

▼B

Malaysia

▼A1

_____

▼M13

Marshallöarna (1)

▼M5
▼C1

Mauritius (3)

▼B

Mexiko

▼M13

Mikronesien (1)

▼M12

Republiken Moldavien (4)

▼B

Monaco

▼M6

Montenegro (5)

▼M13

Nauru (1)

▼B

Nicaragua

Nya Zeeland

▼M13

Östtimor (1)

(1) Undantaget från viseringskravet ska gälla från och med den dag då ett avtal om undantag från viseringskravet som ingås med Europeiska unionen träder i kraft.

(2) Undantaget från viseringskravet begränsas till innehavare av biometriska pass som utfärdats av Georgien i enlighet med Internationella civila luftfartsorganisationens (Icao) standarder.

(3) Undantag från viseringsskyldigheten gäller från det datum då avtal om undantag från viseringsskyldighet träffas med Europeiska gemenskapen.

(4) Undantaget från viseringskravet kommer att begränsas till innehavare av biometriska pass som utfärdats i enlighet med Internationella civila luftfartsorganisationens (Icao) standarder.

(5) Undantaget från viseringskravet gäller bara innehavare av biometriska pass.

▼M13

Palau (1)

▼B

Panama

Paraguay

▼M13

Peru (1)

▼A1

_____

▼M4

_____

▼M5

▼C1

Saint Kitts och Nevis (2)

▼M13

Saint Lucia (1)

Saint Vincent och Grenadinerna (1)

Salomonöarna (1)

Samoa (1)

▼B

San Marino

▼M2

_____

▼M6

Serbien (med undantag för innehavare av serbiska pass som har utfärdats av det serbiska samordningsdirektoratet [på serbiska: *Koordinaciona uprava]*) (3)

▼M5

▼C1

Seychellerna (2)

▼B

Singapore

▼A1

_____

▼B

Sydkorea

▼M13

Tonga (1)

Trinidad och Tobago (1)

Tuvalu (1)

▼A1

_____

▼B

Uruguay

▼M13

Vanuatu (1)

▼B

Venezuela

(1) Undantaget från viseringskravet ska gälla från och med den dag då ett avtal om undantag från viseringskravet som ingås med Europeiska unionen träder i kraft.

(2) Undantag från viseringsskyldigheten gäller från det datum då avtal om undantag från viseringsskyldighet träffas med Europeiska gemenskapen.

(3) Undantaget från viseringskravet gäller bara innehavare av biometriska pass.

▼B

2. FOLKREPUBLIKEN KINAS SPECIELLA ADMINISTRATIVA REGIONER

Hongkong SAR (1)

Macao SAR (2)

▼M13

3. BRITTISKA MEDBORGARE SOM INTE ÄR MEDBORGARE I FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRITANNIEN OCH NORDIRLAND I DEN MENING SOM AVSES I UNIONSRÄTTEN:

British nationals (Overseas)

British overseas territories citizens (BOTC)

British overseas citizen (BOC)

British protected persons (BPP)

British subjects (BS)

▼M8

4. ENHETER OCH TERRITORIELLA MYNDIGHETER SOM INTE ERKÄNNS SOM STATER AV SAMTLIGA MEDLEMSSTATER:

Taiwan (3)

(1) Befrielse från skyldighet att inneha visering skall tillämpas endast på innehavare av pass med beteckningen ”Hong Kong Special Administrative Region”.

(2) Befrielse från skyldighet att inneha visering skall tillämpas endast på innehavare av pass med beteckningen ”Região Administrativa Especial de Macau”.

(3) Undantaget från skyldigheten att inneha visering gäller endast för innehavare av pass som utfärdats av Taiwan och som innehåller ett identitetskortnummer.